

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU ODLUKE MEŠOVITOG KOMITETA IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE BROJ 1/2018 O IZMENI PROTOKOLA B UZ SPORAZUM O SLOBODNOJ TRGOVINI IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE O DEFINICIJI POJMA „PROIZVODI SA POREKLOM” I METODAMA ADMINISTRATIVNE SARADNJE I ODLUKE MEŠOVITOG KOMITETA IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE BROJ 2/2018 O IZMENI ANEKSA IV SPORAZUMA O SLOBODNOJ TRGOVINI IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE O OLAKŠAVANJU TRGOVINE

Član 1.

Potvrđuje se Odluka Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 1/2018 o izmeni Protokola B uz Sporazum o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o definiciji pojma „proizvodi sa poreklom” i metodama administrativne saradnje i Odluka Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 2/2018 o izmeni Aneksa IV Sporazuma o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o olakšavanju trgovine, usvojene u Ženevi 19. juna 2018. godine u originalu na engleskom jeziku.

Član 2.

Tekstovi Odluke Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 1/2018 o izmeni Protokola B uz Sporazum o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o definiciji pojma „proizvodi sa poreklom” i metodama administrativne saradnje i Odluke Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 2/2018 o izmeni Aneksa IV Sporazuma o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o olakšavanju trgovine, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glase:

DECISION OF THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE

No. 1 of 2018

AMENDING PROTOCOL B TO THE FREE TRADE AGREEMENT BETWEEN THE EFTA STATES AND THE REPUBLIC OF SERBIA CONCERNING THE DEFINITION OF THE CONCEPT OF "ORIGINATING PRODUCTS" AND METHODS OF ADMINISTRATIVE COOPERATION

THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE,

Having regard to the Free Trade Agreement between the EFTA States and the Republic of Serbia, signed in Geneva on 17 December 2009 (hereinafter referred to as the "Agreement") and in particular Article 7 thereof,

Having regard to Protocol B to the Agreement, concerning the definition of the concept of "originating products" and methods of administrative cooperation (hereinafter referred to as "Protocol B").

Whereas:

1. Article 7 of the Agreement refers to Protocol B, which lays down the rules of origin and provides for cumulation of origin between Serbia, Iceland, Norway, Switzerland (including Liechtenstein), Turkey, the European Union, any country or territory participating in the European Union's Stabilisation and Association Process, the Faroe Islands and any country which is a participant in the Euro-Mediterranean partnership, based on the Barcelona Declaration adopted at the Euro-Mediterranean Conference held on 27 and 28 November 1995.

2. Paragraph 7 of Article 32 of the Agreement provides that the Joint Committee established by paragraph 1 of Article 32 of the Agreement may decide to amend the Annexes and Protocols to the Agreement.

3. The Regional Convention on Pan-Euro-Mediterranean preferential rules of origin (hereinafter referred to as the "Convention") aims to replace the protocols on rules of origin currently in force among the countries of the Pan-Euro-Mediterranean area with a single legal act.

4. The Convention has included the participants in the Stabilisation and Association Process in the Pan-Euro-Mediterranean area.

5. Serbia signed the Convention on 12 November 2012, Norway, Switzerland and Liechtenstein on 15 June 2011 and Iceland on 30 June 2011.

6. Serbia deposited their instruments of acceptance with the depositary of the Convention on 1 July 2013, Norway on 9 November 2011, Switzerland and Liechtenstein on 28 November 2011 and Iceland on 12 March 2011. Consequently, in application of paragraph 3 of Article 10 of the Convention, the Convention entered into force on 1 September 2013 in relation to the Serbia, on 1 January 2012 in relation to Norway, Switzerland and Liechtenstein and on 1 May 2012 in relation to Iceland.

7. The text of Protocol B should therefore be replaced by a new text making reference to the Convention.

8. This amendment shall not lead to any less favourable situation than previously under the Agreement.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The text of Protocol B to the Agreement shall be replaced by the text set out in the Annex to this Decision.

Article 2

This Decision shall enter into force on the first day of the third month after the last Party has notified the Depositary of the completion of its internal requirements.

Article 3

The Secretary-General of the European Free Trade Association shall deposit the text of this Decision with the Depositary.

ANNEX TO DECISION No. 1 OF 2018
OF THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE

PROTOCOL B CONCERNING THE DEFINITION OF THE CONCEPT OF “ORIGINATING PRODUCTS” AND METHODS OF ADMINISTRATIVE COOPERATION

Article 1

Applicable rules of origin

For the purpose of implementing the Agreement, Appendix I and the relevant provisions of Appendix II to the Regional Convention on Pan-Euro-Mediterranean preferential rules of origin (hereinafter referred to as the “Convention”) shall apply and are hereby incorporated into and made part of the Agreement, *mutatis mutandis*.

Article 2

Dispute settlement

Chapter 7 of the Agreement shall apply with respect to the settlement of any dispute concerning the interpretation or application of Appendix I to the Convention.

Article 3

Withdrawal from the Convention

1. Should either Serbia or any of the EFTA States give notice in writing to the Depositary of the Convention of their intention to withdraw from the Convention according to Article 9 thereof, the other parties to this agreement shall immediately enter into negotiations on rules of origin for the purpose of implementing the Agreement.

2. Until the entry into force of such newly negotiated rules of origin, the rules of origin contained in Appendix I and, where appropriate, the relevant provisions of Appendix II to the Convention, applicable at the time of withdrawal, shall continue to apply to the Agreement. However, as of the time of withdrawal, the rules of origin contained in Appendix I and, where appropriate, the relevant provisions of Appendix II to the Convention shall be construed so as to allow bilateral cumulation between the Party withdrawn and the other Parties only.

Article 4

Transitional provisions on cumulation

1. Provided that paragraph 5 of Article 3 of Appendix I of the Convention is fulfilled, it is understood that diagonal cumulating may be applied between Contracting Parties to the Convention, regardless whether the Convention is applicable to them or not.

2. Notwithstanding paragraph 5 of Article 16 and paragraph 3 of Article 21 of Appendix I to the Convention, where cumulation involves only Serbia, the EFTA States, the Faroe Islands, the European Union, Turkey and any other participants in the European Union’s Stabilisation and Association Process, the proof of origin may be a movement certificate EUR.1 or an origin declaration.

DECISION OF THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE

No. 2 of 2018

(Adopted on 19 June 2018)

AMENDING ANNEX IV TO THE FREE TRADE AGREEMENT BETWEEN THE
EFTA STATES AND THE REPUBLIC OF SERBIA CONCERNING TRADE
FACILITATION

THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE,

Having regard to the Free Trade Agreement between the EFTA States and the Republic of Serbia, signed in Geneva on 17 December 2009 (hereinafter referred to as the "Agreement") and in particular Article 14 thereof,

Recognizing the important and ongoing developments in the field of Trade Facilitation, with special regard to the WTO Trade Facilitation Agreement,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The text of Annex IV of the Agreement shall be replaced with the text set out in the Annex to this Decision.

Article 2

This Decision shall enter into force on the first day of the third month after the last Party has notified the Depositary of the completion of its internal requirements.

Article 3

The Secretary-General of the European Free Trade Association shall deposit the text of this Decision with the Depositary.

ANNEX TO DECISION No. 2 OF 2018
OF THE EFTA SERBIA JOINT COMMITTEE

Article 1

General Principles

1. The Parties, aiming to serve the interests of their respective business communities and to create a trading environment allowing them to benefit from the opportunities offered by the Agreement, agree that in particular the following principles are the basis for the development and administration of trade facilitation measures by their competent authorities:

- (a) transparency, efficiency, simplification, harmonisation and consistency of trade procedures;
- (b) consistent, impartial, predictable and reasonable administration of laws, regulations and administrative decisions relevant to international trade in goods;
- (c) promotion of international standards;
- (d) consistency with multilateral instruments;
- (e) best possible use of information technology;
- (f) high standards of public service;
- (g) governmental controls based on risk management;
- (h) cooperation within each Party among customs and other border authorities; and
- (i) consultations between the Parties and their respective business communities.

2. This Annex shall not be construed as diminishing the rights and obligations of the Parties under Articles 12 and 13 of the Agreement.

Article 2

Transparency

1. Each Party shall promptly make available and update, as far as practicable in English, the following through internet:

- (a) all laws, regulations, administrative decisions of general application and procedures relevant to trade in goods;
- (b) a description of its importation, exportation and transit procedures, including appeal procedures, that informs interested parties of the practical steps needed to trade or transit goods;
- (c) the forms and documents required for trade or transit through the territory of that Party; and
- (d) contact information on enquiry points.

2. Each Party shall establish enquiry points for customs and other matters relevant to trade in goods, which may be contacted in English via the internet. Answers to enquiries in English shall be in English. The Parties shall not require the payment of a fee for answering enquiries.

3. Each Party shall consult its business community on its needs with regard to the development and implementation of trade facilitation measures, giving particular attention to the interests of small and medium-sized enterprises.

4. Each Party shall publish in advance, and on the internet, any proposed laws and regulations relevant to international trade, with a view to affording interested persons an opportunity to comment on them.

5. Each Party shall ensure that a reasonable interval is provided between the publication of laws and regulations relevant to international trade in goods and their entry into force.

Article 3

Advance Rulings

1. A Party shall, in a reasonable, time bound manner, issue a binding, written advance ruling upon written request, which contains all necessary information requested by an importer, producer or exporter established in its territory, or an exporter or producer in the territory of another Party¹ with regard to:

- (a) tariff classification and the applied rate of duty of a product, including the method used to calculate the amount of duties;
- (b) the appropriate method or criteria and the application thereof, to be used for determining the customs value under a particular set of facts²;
- (c) any fees and charges that will be applied or, where appropriate, information on the way such fees and charges are calculated;
- (d) applicable border-crossing requirements for a specific product;
- (e) the rules of origin it will apply to a product; and
- (f) other matters as the Parties may agree.

2. A Party that declines to issue an advance ruling shall promptly notify the requesting importer, producer or exporter in writing, setting forth the basis for its decision.

3. Each Party shall provide that advance rulings take effect on the date they are issued, or on another date specified in the ruling, provided that the facts or circumstances on which the ruling is based remain unchanged.

4. A Party may limit the validity of advance rulings to a period determined by domestic legislation.

5. Each Party shall endeavour to make information on advance rulings publicly available, taking into account the need to protect confidential information.

Article 4

Simplification of International Trade Procedures

1. The Parties shall apply trade and border procedures that are simple, reasonable and impartial.

2. The Parties shall limit controls, formalities and the number of documents required in the context of trade in goods between the Parties to those necessary and appropriate to ensure compliance with legal requirements and thereby simplify to the

¹ For greater certainty, an importer, exporter, or producer may submit a request for an advance ruling through a duly authorised representative thereof.

² Switzerland applies customs duties based on weight or quantity rather than *ad valorem* duties.

greatest extent possible the respective procedures. With a view to minimising the incidence and complexity of import, export and transit formalities and to decreasing and simplifying import, export and transit documentation requirements, each Party shall ensure that such formalities and documentation requirements:

- (a) are applied with a view to a rapid release and clearance of goods;
- (b) are applied in a manner that aims at reducing the time and cost of compliance; and
- (c) are the least trade restrictive measure chosen.

3. The importing Party shall not require an original or a copy of the export declaration from the importer.

4. The Parties shall use efficient trade procedures, with a view to reducing costs and unnecessary delays in trade between them, based, as appropriate, on international standards, in particular the standards, guidelines and recommendations of the United Nations Centre for Trade Facilitation and Electronic Business (UN/CEFACT), the International Organization for Standardization (ISO), the World Customs Organization (WCO) including the principles of the Revised International Convention on the Simplification and Harmonisation of Customs Procedures (Revised Kyoto Convention), the Codex Alimentarius Commission, the World Organization for Animal Health and the relevant international and regional organisations operating within the framework of the International Plant Protection Convention (IPPC).

5. Each Party shall adopt or maintain procedures that:

- (a) provide for advance electronic submission and processing of information before the physical arrival of goods in order to expedite their clearance;
- (b) allow importers to obtain the release of goods prior to meeting all import requirements of that Party if the importer provides sufficient guarantees and where it is decided that neither further examination, physical inspection nor any other submission is required;
- (c) provide for the possibility of electronic payment for duties, taxes, fees and charges collected by customs and other border authorities; and
- (d) allow goods intended for import to be moved within the Party under customs control from the customs office of entry to another customs office from where the goods would then be released or cleared.

6. In order to avoid deterioration of perishable goods¹, each Party shall:

- (a) provide for the rapid release of perishable goods;
- (b) in cases of delays in the release of perishable goods, provide, upon request, an explanation of the reasons for the delay;
- (c) give appropriate priority to perishable goods when scheduling any examinations that may be required; and
- (d) either arrange, or allow an importer to arrange, for proper storage of perishable goods pending their release. Each Party may require that any storage facilities arranged by the importer have been approved or designated by its relevant authorities.

¹ For the purposes of this provision, perishable goods are goods that rapidly decay due to their natural characteristics, in particular in the absence of appropriate storage conditions.

Article 5

Competent Customs Offices

1. Each Party shall designate the customs offices at which goods may be presented or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of trade.

2. Each Party shall, subject to the availability of resources, perform customs controls and procedures outside the designated business hours or outside the premises of the competent customs offices if so requested by a trader for a valid reason. Any related fee or charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

Article 6

Risk Management

1. Each Party shall determine which persons, goods, or means of transport are to be examined and the extent of the examination, based on risk management.

2. In identifying and addressing risks related to the entry, exit, transit, transfer or end-use of goods moved between the customs territories of Parties, or to the presence of goods that are not in free circulation, the Parties shall systematically apply objective risk management procedures and practices.

3. Each Party's border procedures and customs controls, including its documentary examinations, physical examinations or post-audit examinations, shall not be more onerous than necessary to limit its exposure to the risks referred to in paragraph 2.

Article 7

Authorised Economic Operator System

A Party operating an Authorised Economic Operator System or security measures affecting international trade flows shall:

- (a) afford another Party the possibility to negotiate a mutual recognition agreement on authorisation for the AEO and on security measures for the purpose of facilitating international trade while ensuring effective customs control; and
- (b) draw on relevant international standards, in particular the WCO Framework of Standards to Secure and Facilitate Global Trade (SAFE Framework).

Article 8

Customs Brokers

The customs systems and procedures of each Party shall enable exporters and importers to submit their customs declaration without requiring recourse to customs brokers.

Article 9

Fees and Charges

1. Fees and charges of whatever character, other than import duties and other than taxes within the purview of Article VIII of the GATT 1994, imposed in connection with importation or exportation, including tasks provided under Article 3, shall be limited in amount to the approximate cost of services rendered and shall not

represent an indirect protection to domestic goods or a taxation of imports or exports for fiscal purposes.

2. The fees and charges referred to in paragraph 1 shall not be calculated on an *ad valorem* basis.

3. Each Party shall officially publish information on fees and charges on the internet, as far as practicable in English. Such information shall include the reason for the fee or charge, i.e. the service provided, the responsible authority, the fees and charges that will be applied and how they are calculated, as well as when and how payment has to be made.

4. Upon request, the customs authorities or any other competent authority of a Party shall provide information on fees and charges applicable to imports of goods into that Party, including the methods of calculation.

Article 10

Penalty Disciplines

1. Each Party shall ensure that penalties for breaches of its customs laws, regulations, or procedural requirements are imposed only on the person(s) legally responsible for the breach.

2. The penalty imposed shall depend on the facts and circumstances of the case and shall be based on the culpability of the responsible person and be commensurate with the degree and severity of the breach.

3. A penalty for minor breaches, such as inadvertent omissions or mistakes, including mistakes in interpretation of a customs law, regulation or procedural requirement, made without fraudulent intent or gross negligence, shall not be disproportionate, meaning that the penalty shall not be greater than necessary to discourage a repetition of such errors. Penalties shall not be inflicted for obvious formal errors.

4. Each Party shall ensure that when a penalty is imposed for a breach of customs laws, regulations, or procedural requirements, an explanation in writing is provided to the person(s) upon whom the penalty is imposed, specifying the nature of the breach, the basis for the penalty and instructions on the rights to appeal.

5. Each Party shall consider as a mitigating factor the voluntary disclosure to the competent authorities of the circumstances of a breach of a customs law, regulation, or procedural requirement prior to the discovery of a breach by the authority.

6. Each Party shall specify in its domestic legislation a limited period within which it may initiate penalty proceedings in connection with a breach of a customs law, regulation, or procedural requirement.

7. Each Party shall maintain procedures to avoid conflicts of interest in the assessment and collection of penalties ensuring that government officials do not personally benefit from any penalty or duties assessed or collected.

Article 11

Legalisation of Documents

A Party shall not require legalisation or other authentication, in particular consular transaction of commercial invoices, certificates of origin or other customs documentation, including related fees and charges, in connection with the importation of any goods of another Party.

Article 12

Temporary Admission of Goods

1. Each Party shall allow temporary admission of goods in accordance with international standards.

2. For the purposes of this Article, “temporary admission” means customs procedures under which certain goods may be brought into a customs territory conditionally relieved, from payment of customs duties. Such goods must be imported for a specific purpose, and must be intended for re-exportation within a specified period and without having undergone any change except normal depreciation due to the use made of them.

Article 13

Inward and Outward Processing

1. Each Party shall allow temporary importation and exportation for inward processing and outward processing in accordance with international standards.

2. For the purposes of this Article;

- (a) “inward processing” means customs procedures under which certain goods can be brought into a customs territory conditionally relieved from payment of customs duties. Such goods must be intended for re-exportation within a specified period after having undergone manufacturing, processing or repair; and
- (b) “outward processing” means customs procedures under which certain goods, which are in free circulation in a customs territory, may be temporarily exported for manufacturing, processing or repair abroad and then re-imported with total or partial exemption from customs duties.

Article 14

Border Agency Cooperation

Each Party shall ensure that its authorities and agencies involved in border and other import and export controls cooperate and coordinate their procedures in order to facilitate trade.

Article 15

Appeal

Each Party shall ensure that any person to whom customs or another border authority issues an administrative decision has the right to at least:

- (a) one level of independent administrative appeal, unless the administrative decision has been taken by the highest administrative entity; and
- (b) one level of independent judicial appeal.

Article 16

Confidentiality

All information provided in relation with the importation, exportation, advance rulings or transit of goods shall be treated as confidential by the Parties and shall be covered by the obligation of professional secrecy, in accordance with the respective laws of each Party. Such information shall not be disclosed by the authorities of a Party without the express permission of the person or authority providing it.

Article 17

Further Cooperation

1. The Parties may identify, and submit to the Joint Committee for consideration, additional measures with a view to facilitating trade between them.

2. The Parties shall promote international cooperation in relevant multilateral *fora* on trade facilitation. The Parties shall review relevant international initiatives in order to identify, and may submit to the Joint Committee for consideration, further areas where joint action could contribute to their common objectives.

ODLUKA MEŠOVITOG KOMITETA
IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE

broj 1/2018

O IZMENI PROTOKOLA B UZ SPORAZUM O SLOBODNOJ TRGOVINI IZMEĐU
DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE O DEFINICIJI POJMA „PROIZVODI SA
POREKLOM” I METODAMA ADMINISTRATIVNE SARADNJE

MEŠOVITI KOMITET IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE,

Imajući u vidu Sporazum o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije, potpisan u Ženevi 17. decembra 2009. godine, (u daljem tekstu: Sporazum), a posebno njegov član 7,

Imajući u vidu Protokol B uz Sporazum, o definiciji pojma „proizvodi sa poreklom” i metodama administrativne saradnje, (u daljem tekstu: Protokol B).

S obzirom na to da:

1. se član 7. Sporazuma odnosi na Protokol B, koji sadrži pravila o poreklu i predviđa kumulaciju porekla između Republike Srbije, Islanda, Norveške, Švajcarske (uključujući Lihtenštajn), Turske, Evropske unije, bilo koje zemlje ili teritorije učesnice u Procesu stabilizacije i pridruživanja Evropskoj uniji, Farskih ostrva i bilo koje zemlje učesnice u Evro – mediteranskom partnerstvu, koje se zasniva na Barselonskoj deklaraciji usvojenoj na Evro – mediteranskoj konferenciji održanoj 27. i 28. novembra 1995. godine;

2. član 32. stav 7. Sporazuma predviđa da Mešoviti komitet osnovan članom 32. stav 1. Sporazuma može odlučiti da izmeni anekse i protokole uz Sporazum;

3. Regionalna konvencija o pan – evro - mediteranskim preferencijalnim pravilima o poreklu (u daljem tekstu: Konvencija), ima za cilj zamenu protokola o poreklu koji su trenutno na snazi između zemalja pan – evro - mediteranske zone jedinstvenim pravnim aktom;

4. je Konvencija uključila učesnice u procesu stabilizacije i pridruživanja u pan - evro - mediteransku zonu;

5. je Republika Srbija potpisala Konvenciju 12. novembra 2012. godine, Norveška, Švajcarska i Lihtenštajn 15. juna 2011. godine i Island 30. juna 2011. godine;

6. je Republika Srbija deponovala svoje instrumente pristupanja kod depozitara Konvencije 1. jula 2013. godine, Norveška 9. novembra 2011. godine, Švajcarska i Lihtenštajn 28. novembra 2011. godine i Island 12. marta 2011. godine. Stoga je primenom člana 10. stav 3. Konvencije, Konvencija stupila na snagu u odnosu na Republiku Srbiju 1. septembra 2013. godine, u odnosu na Norvešku, Švajcarsku i Lihtenštajn 1. januara 2012. godine i u odnosu na Island 1. maja 2012. godine;

7. Protokol B stoga treba da bude zamenjen novim tekstom koji se poziva na Konvenciju;

8. Ova izmena ne vodi do manje povoljnog položaja od prethodnog predviđenog Sporazumom.

ODLUČIO JE O SLEDEĆEM:

Član 1.

Tekst Protokola B uz Sporazum zamenjuje se tekstem priloženim u Aneksu ove odluke.

Član 2.

Ova odluka stupa na snagu prvog dana trećeg meseca, nakon što je poslednja strana obavestila depozitara o okončanju svojih unutrašnjih procedura.

Član 3.

Generalni sekretar Evropskog udruženja slobodne trgovine deponuje tekst ove odluke kod depozitara.

ANEKS UZ ODLUKU broj 1/2018MEŠOVITOG KOMITETA IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE**Protokol B o definiciji pojma „proizvodi sa poreklom” i metodama administrativne saradnje**

Član 1.

Važeća pravila o poreklu

U svrhu sprovođenja Sporazuma, primenjuju se Prilog I i odgovarajuće odredbe Priloga II Regionalne konvencije o pan – evro - mediteranskim preferencijalnim pravilima o poreklu (u daljem tekstu: Konvencija), i ovim su ugrađeni u Sporazum i čine njegov deo, *mutatis mutandis*.

Član 2.

Rešavanje sporova

U pogledu rešavanja bilo kog spora u vezi sa tumačenjem ili primenom Priloga I Konvencije, primenjuje se Poglavlje 7. Sporazuma.

Član 3.

Istupanje iz Konvencije

1. Ukoliko Republika Srbija ili bilo koja država EFTA dostave pismeno obaveštenje depozitaru Konvencije o svojoj nameri da istupe iz Konvencije u skladu sa njenim članom 9, ostale strane iz ovog sporazuma odmah ulaze u pregovore o pravilima o poreklu u svrhu primene Sporazuma.

2. Do stupanja na snagu takvih novodogovorenih pravila o poreklu, u Sporazumu nastavljaju da se primenjuju pravila o poreklu sadržana u Prilogu I i kada je to potrebno, odgovarajuće odredbe Priloga II Konvencije, koje su na snazi u momentu istupanja. Međutim, od trenutka istupanja, pravila o poreklu sadržana u Prilogu I, i kada je to potrebno, u odgovarajućim odredbama Priloga II Konvencije, tumače se tako da omoguće jedino bilateralnu kumulaciju između strane koja je istupila i ostalih strana.

Član 4.

Prelazne odredbe o kumulaciji

1. Pod uslovom da je član 3. stav 5. Priloga I Konvencije ispunjen, podrazumevano je da dijagonalna kumulacija može biti primenjena između ugovornih strana Konvencije, bez obzira da li je Konvencija primenljiva na njih ili ne.

2. Izuzetno od čl. 16. stav 5. i 21. stav 3. Priloga I Konvencije, kada kumulacija uključuje jedino Republiku Srbiju, države EFTA, Farska ostrva, Evropsku uniju, Tursku i druge učesnice u Procesu stabilizacije i pridruživanja Evropskoj uniji, dokaz o poreklu može biti uverenje o kretanju robe EUR.1 ili izjava o poreklu.

ODLUKA MEŠOVITOG KOMITETA IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE

Broj 2 iz 2018. godine

(Usvojena 19. juna 2018. godine)

IZMENA ANEKSA IV SPORAZUMA O SLOBODNOJ TRGOVINI IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE O OLAKŠAVANJU TRGOVINE

MEŠOVITI KOMITET IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE,

Imajući u vidu Sporazum o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije, potpisan u Ženevi 17. decembra 2009. godine (u daljem tekstu: Sporazum), a naročito član 14. Sporazuma,

Prepoznajući značaj i trenutni razvoj u oblasti olakšavanja trgovine, s posebnim osvrtom na Sporazum o olakšavanju trgovine Svetske trgovinske organizacije,

USVOJIO JE OVU ODLUKU:

Član 1.

Tekst Aneksa IV Sporazuma zamenjuje se tekstom navedenim u aneksu ove odluke.

Član 2.

Ova odluka stupa na snagu prvog dana trećeg meseca nakon što je poslednja Strana obavestila depozitara o ispunjenju svojih internih procedura.

Član 3.

Generalni sekretar Evropskog udruženja slobodne trgovine će deponovati tekst ove odluke kod depozitara.

ANEKS ODLUKE BROJ 2 IZ 2018. GODINEMEŠOVITOG KOMITETA IZMEĐU DRŽAVA EFTA I REPUBLIKE SRBIJE

Član 1.

Opšte odredbe

1. Strane, radi interesa njihovih poslovnih zajednica i stvaranja trgovinskog okruženja koje im omogućava da koriste pogodnosti koje nudi ovaj sporazum, saglasne su da su naročito sledeća načela osnov za olakšavanje trgovine i postupanje nadležnih organa:

- a) Transparentnost, efikasnost, pojednostavljenje, usklađenost i doslednost trgovinskih postupaka;
- b) Dosledna, nepristrasna, predvidljiva i na zakonu osnovana primena propisa i upravnih odluka bitnih za međunarodnu trgovinu robe;
- v) Promocija međunarodnih standarda;
- g) Doslednost vezana za primenu multilateralnih instrumenata;
- d) Upotreba informacione tehnologije na najbolji mogući način;
- đ) Visok standard javnih usluga;
- e) Državna kontrola zasnovana na upravljanju rizikom;
- ž) Saradnja carina i drugih pograničnih organa unutar svake Strane; i
- z) Konsultacije između Strana i njihovih poslovnih zajednica.

2. Ovaj aneks neće biti tumačen kao umanjeње prava i obaveza Strana iz članova 12. i 13. Sporazuma.

Član 2.

Transparentnost

1. Svaka od Strana će bez odlaganja objaviti i ažurirati, ukoliko je moguće na engleskom jeziku, sledeće na internetu:

- a) Sve zakone, propise, upravne odluke opšte primene i procedure relevantne za trgovinu robom;
- b) Opis uvoznog, izvoznog i tranzitnog postupka, uključujući i žalbene postupke, koji informišu zainteresovane strane o praktičnim koracima potrebnim za trgovinu ili tranzit robe;
- v) Obrasce i dokumenta neophodna za trgovinu ili tranzit preko teritorije Strane; i
- g) Kontakt podatke o informacionom centru.

2. Svaka od Strana će osnovati informacioni centar za carine i druga pitanja relevantna za trgovinu robom, koji će moći da se kontaktira na engleskom jeziku putem interneta. Odgovori na upite na engleskom jeziku će biti na engleskom jeziku. Strane neće zahtevati plaćanje naknade za odgovor na pitanja.

3. Svaka od Strana će konsultovati svoju poslovnu zajednicu o njenim potrebama u cilju razvoj i primene mera za olakšavanje trgovine, pridajući posebnu pažnju interesima malih i srednjih preduzeća.

4. Svaka od Strana će objaviti unapred, i na internetu, sve predloge zakona i propisa relevantnih za međunarodnu trgovinu, u cilju pružanja mogućnosti zainteresovanim licima da daju komentare.

5. Svaka Strana će obezbediti razuman vremenski period između objavljivanja zakona i propisa relevantnih za međunarodnu trgovinu robom i njihovog stupanja na snagu.

Član 3.

Prethodne odluke

1. Strana će, u razumnom roku, izdati obavezujuću, pisanu prethodnu odluku na pisani zahtev, koji sadrži sve neophodne informacije, uvoznika, proizvođača ili izvoznika sa njene teritorije, ili izvoznika ili proizvođača sa teritorije druge Strane¹, a koja se odnosi na:

- a) Tarifno svrstavanje i primenjene carinske stope za proizvode, uključujući i način koja se koristi za obračunavanje iznosa dažbina;
- b) Odgovarajući način ili kriterijum i njihovu primenu, koji će se koristiti za utvrđivanje carinske vrednosti na osnovu raspoloživih činjenica²;
- v) sve takse i naknade koje će biti primenjene, ili u slučajevima gde je potrebno, obaveštenje o načinu obračunavanja taksi i naknada;
- g) zahteve koji se primenjuju za prelaz preko granice specifičnih proizvoda
- d) Pravila o poreklu koja će se primenjivati na proizvod; i
- đ) Ostala pitanja o kojima se Strane dogovore.

2. Strana koja odbije da izda prethodnu odluku će, u što kraćem roku, o tome obavestiti uvoznika, proizvođača ili izvoznika, koji je podneo zahtev, u pisanoj formi, navodeći razloge zbog kojih odluka nije izdata.

3. Svaka od Strana će omogućiti da prethodna odluka stupi na snagu na dan izdavanja, ili na drugi dan naznačen u odluci, pod uslovom da činjenice ili okolnosti na kojima je odluka zasnovana ostanu nepromenjene.

4. Strane mogu da ograniče rok važenja prethodne odluke na period predviđen domaćim zakonodavstvom.

5. Svaka od Strana će nastojati da informacije o prethodnim odlukama budu dostupne javnosti, uzimajući u obzir potrebu zaštite poverljivih informacija.

Član 4.

Pojednostavljenje međunarodnih trgovinskih postupaka

1. Strane će primenjivati trgovinske i granične postupke koji su jednostavni, osnovani i nepristrasni.

2. Strane će ograničiti kontrole, formalnosti i broj dokumenata potrebnih za trgovinu robom između Strana samo na one koje su neophodne i odgovarajuće kako bi se obezbedila primena zakona, i na taj način pojednostaviti, u najvećoj mogućoj meri, odgovarajuće postupke. U cilju umanjenja učestalosti i složenosti uvoznih, izvoznih i tranzitnih formalnosti i smanjenja i pojednostavljenja uvozne, izvozne i

¹ U cilju veće sigurnosti, uvoznik, izvoznik ili proizvođač može podneti zahtev za prethodnu odluku preko ovlašćenog predstavnika.

² Švajcarska primenjuje carinske dažbine na osnovu težine ili količine robe, a ne na *ad valorem* osnovi.

tranzitne dokumentacije, svaka Strana će osigurati da takve formalnosti i zahtevi za dokumentaciju:

- a) Primenjuju u cilju brzog puštanja i carinjenja robe;
- b) Primenjuju radi smanjenja vremena i troškova usklađivanja; i
- v) Predstavljaju najmanje restriktivne trgovinske mere.

3. Strana uvoznica neće tražiti original ili kopiju izvozne deklaracije od uvoznika.

4. Strane će koristiti efikasne trgovinske postupke, u cilju smanjenja troškova i nepotrebnih kašnjenja u međusobnoj trgovini, zasnovane na odgovarajućim međunarodnim standardima, posebno standardima, predlozima i preporukama Centra za olakšavanje trgovine i elektronsko poslovanje Ujedinjenih nacija, Međunarodne organizacije za standardizaciju (ISO), Svetske carinske organizacije (SCO), uključujući i principe Revidirane Međunarodne konvencije o uprošćavanju i usklađivanju carinskih postupaka (Revidirana Kjoto konvencija), organizacije Kodeks alimentarijus, Svetske organizacije za zdravlje životinja i relevantnih međunarodnih i regionalnih organizacija koje deluju u okviru Međunarodne konvencije za zaštitu bilja.

5. Svaka Strana će usvojiti ili nastaviti sa primenjivanjem postupaka koji:

- a) Obezbeđuju prethodno elektronsko dostavljanje i obradu informacija pre prispeća robe u cilju ubrzanja njenog carinjenja;
- b) Omogućavaju uvoznicima puštanje robe pre ispunjenja svih uslova za uvoz koje je postavila Strana, ukoliko uvoznik obezbedi dovoljne garancije, i gde je odlučeno da se ne zahteva nikakvo dodatno ispitivanje, fizička ili bilo koja druga inspekcija;
- v) Predviđaju mogućnost elektronskog plaćanja dažbina, poreza, taksi i naknada, koje naplaćuju carina i druge granične vlasti; i
- g) Dozvoljavaju da se roba namenjena za uvoz pod carinskom kontrolom premesti na teritoriju Strane iz uvozne carinarnice u drugu carinarnicu, odakle će zatim biti puštena ili carinjena.

6. Da bi se izbeglo propadanje kvarljive robe³, svaka Strana će:

- a) Obezbediti brzo puštanje kvarljive robe;
- b) U slučaju odlaganja puštanja kvarljive robe, obezbediti, na zahtev, objašnjenje za odlaganje;
- v) Dati prvenstvo kvarljivoj robi prilikom zakazivanja pregleda koji mogu biti potrebni; i
- g) Organizovati, ili dozvoliti uvozniku da organizuje, adekvatno skladištenje kvarljive robe do njenog puštanja. Svaka od Strana može zahtevati da skladište, koje je obezbedio uvoznik, bude odobreno ili određeno od strane nadležnih organa.

Član 5.

Nadležne carinarnice

1. Svaka od Strana će odrediti carinarnice u kojima se roba doprema ili carini. Prilikom utvrđivanja nadležnosti i lokacije ovih carinarnica i njihovog radnog vremena, faktori koji se uzimaju u obzir će posebno obuhvatiti zahteve trgovine.

³ Za potrebe ove odredbe, kvarljiva roba je roba koja brzo truli zbog prirodnih karakteristika, naročito u odsustvu odgovarajućih uslova skladištenja.

2. Svaka Strana će, u skladu sa raspoloživim sredstvima, vršiti carinske kontrole i postupke van radnog vremena ili izvan područja carinarnica ukoliko to zahteva trgovac, uz osnovani razlog. Svaka taksa ili naknada će biti ograničena na približnu cenu pružene usluge.

Član 6.

Upravljanje rizikom

1. Svaka od Strana će odrediti koja će lica, roba, ili prevozna sredstva biti podložna kontroli i odrediti stepen kontrole koji će se primenjivati.

2. Prilikom identifikacije i upravljanja rizikom vezanim za ulazak, izlazak, tranzit, prenos ili upotrebu u posebne svrhe robe premeštene između carinskih teritorija Strana, ili u slučaju robe koja nije u slobodnom prometu, Strane će sistematski primenjivati pravila i procedure upravljanja rizikom.

3. Granični postupci i carinske kontrole svake Strane, uključujući i pregled dokumenata, fizički pregled ili revizorske kontrole, neće biti zahtevnije nego što je potrebno, kako bi se ograničilo izlaganje rizicima iz stava 2.

Član 7.

Sistem ovlašćenih privrednih subjekata

Strana koja kontroliše Sistem ovlašćenih privrednih subjekata ili bezbednosne mere koje utiču na međunarodna trgovinska kretanja će:

- a) Omogućiti drugoj Strani mogućnost ugovaranja međusobnog priznanja ovlašćenih privrednih subjekata i bezbednosnih mera, radi olakšavanja međunarodne trgovine uz istovremeno obezbeđivanje efikasne carinske kontrole; i
- b) Približiti praksu međunarodnim standardima, posebno Okvirnim standardima bezbednosti SCO.

Član 8.

Carinski agenti

Carinski sistemi i postupci svake Strane će omogućiti izvoznicima i uvoznicima da podnesu svoju carinsku deklaraciju bez potrebe angažovanja carinskih agenata.

Član 9.

Takse i naknade

1. Takse i naknade bilo koje vrste, osim uvoznih dažbina i drugih poreza u okviru člana VIII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini (GATT 1994), izrečene u vezi sa uvozom i izvozom, uključujući radnje predviđene članom 3. (Prethodne odluke), ograničavaju se u iznosu približnom trošku pruženih usluga i ne predstavljaju indirektnu zaštitu domaće robe ili oporezivanja uvoza ili izvoza u fiskalne svrhe.

2. Takse i naknade iz stava 1. se neće računati na *ad valorem* osnovi.

3. Svaka od Strana će zvanično objaviti informacije o taksama i naknadama na internetu, ukoliko je to moguće na engleskom jeziku. Ove informacije moraju da sadrže razloge za naplatu takse i naknade, odnosno pružene usluge, odgovorne organe, takse i naknade koje će se primenjivati i način na koji se računaju, kao i kada i na koji način se vrši njihovo plaćanje.

4. Na zahtev, carinski ili bilo koji drugi granični organi Strane, davaće informacije o stopama carine, taksama i naknadama koje se primenjuju na uvoz robe na teritoriju Strane, uključujući i metode proračuna.

Član 10.

Kaznene odredbe

1. Svaka od Strana će osigurati da kazne za povredu carinskih zakona, propisa ili proceduralnih zahteva budu izrečene samo licima koja su zakonski odgovorna za povredu.

2. Izrečena kazna zavisi od činjenica i okolnosti slučaja, zasniva se na krivici odgovornog lica i mora biti srazmerna stepenu i težini prekršaja.

3. Kazna za lakše povrede, poput nenamernog propusta ili greške, uključujući greške u tumačenju carinskih zakona, propisa ili proceduralnih zahteva, koji su učinjeni bez prevarne namere ili grube nemarnosti, neće biti nesrazmerna, što znači da kazna neće biti veća nego što je neophodno kako bi se obeshrabrilo ponavljanje takvih grešaka. Kazne neće biti izrečene u slučaju očiglednih formalnih grešaka.

4. Svaka od Strana će obezbediti da se, kada se izrekne kazna zbog povrede carinskih zakona, propisa ili proceduralnih zahteva, pismeno objašnjenje daje licu kome je izrečena kazna, u kome se navodi priroda povrede, pravni osnov za kaznu i uputstva u vezi sa pravom na žalbu.

5. Svaka od Strana smatraće olakšavajućom okolnošću dobrovoljno prijavljivanje nadležnim organima učinjene povrede carinskih zakona, propisa ili proceduralnih zahteva, pre otkrivanja povrede od strane nadležnih organa.

6. Svaka od Strana će odrediti u svom nacionalnom zakonodavstvu ograničeni vremenski period tokom kog se može pokrenuti kazneni postupak u vezi sa povredom carinskih zakona, propisa ili proceduralnih zahteva.

7. Svaka od Strana će voditi postupak da bi se izbegao sukob interesa prilikom procene i naplate kazne, kako bi se osiguralo da državni organi ne ostvaruju ličnu dobit od procenjene ili prikupljene kazne.

Član 11.

Overa dokumenata

Strana neće tražiti overu ili drugačije utvrđivanje verodostojnosti, posebno konzularnu transakciju za izdavanje komercijalne fakture, uverenja o poreklu robe ili druge carinske dokumentacije, uključujući povezane takse i naknade, u vezi sa uvozom robe druge Strane.

Član 12.

Privremeni uvoz robe

1. Svaka od Strana će dozvoliti privremeni uvoz robe u skladu sa međunarodnim standardima.

2. Za svrhu ovog člana, „privremeni uvoz” je carinska procedura u kojoj određena roba može biti uneta na carinsko područje uslovno oslobođena od plaćanja carine. Takva roba mora biti uvezena za određenu svrhu, i mora biti namenjena za ponovni izvoz u određenom roku bez ikakvih promena, osim normalnog umanjenja vrednosti usled njenog korišćenja.

Član 13.

Aktivno i pasivno oplemenjivanje

1. Svaka od Strana će dozvoliti privremeni uvoz i izvoz robe radi aktivnog i pasivnog oplemenjivanja, u skladu sa međunarodnim standardima.

2. Za potrebe ovog člana:

- a) „Aktivno oplemenjivanje” predstavlja carinski postupak u kom određena roba uneta na carinsko područje može biti uslovno oslobođena plaćanja carine. Takva roba mora biti ponovo izvezena u određenom vremenskom periodu nakon proizvodnje, prerade ili popravke; i
- b) „Pasivno oplemenjivanje” je carinski postupak u kom određena roba, koja je stavljena u slobodan promet na carinskom području, može biti privremeno izvezena radi proizvodnje, prerade ili popravke u inostranstvu, a zatim ponovo uvezena uz potpuno ili delimično oslobođenje od carina.

Član 14.

Saradnja graničnih organa

Svaka od Strana će obezbediti da njeni granični i drugi kontrolni organi sarađuju i koordinišu svoje procedure kako bi olakšale trgovinu.

Član 15.

Žalba

Svaka od Strana će obezbediti da svako lice kome carina ili drugi granični organ izdaje upravnu odluku ima pravo na najmanje:

- a) jedan stepen žalbe nezavisnom upravnom organu, osim ukoliko upravnu odluku nije doneo najviši upravni organ; i
- b) jedan stepen tužbe sudu.

Član 16.

Poverljivost

Sve pružene informacije vezane za uvoz, izvoz, prethodnu odluku ili tranzit robe tretiraće se poverljivim od Strana i biće označene kao poslovne tajne, u skladu sa odgovarajućim zakonima svake od Strana. Takve informacije organi Strana neće otkrivati bez prethodne izričite saglasnosti lica ili organa koji ih daje.

Član 17.

Dalja saradnja

1. Strane mogu, prema potrebi, da identifikuju i dostave Mešovitom komitetu na razmatranje, dalje u cilju olakšavanja trgovine među Stranama.

2. Strane će unapređivati međunarodnu saradnju u okviru relevantnih multilateralnih foruma koji se bave pitanjima olakšavanja trgovine. Strane će razmatrati relevantne međunarodne inicijative kako bi identifikovale dodatne oblasti u kojima zajedničke akcije mogu da doprinesu ostvarenju zajedničkih ciljeva i dostavile ih Mešovitom komitetu na razmatranje.

Član 3.

O prihvatanju izmena i dopuna tehničkih propisa koji su sastavni deo Sporazuma o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije odlučuje Vlada, a o njihovom objavljivanju stara se organ državne uprave u čiji delokrug pretežno spadaju pitanja koja se uređuju međunarodnim ugovorom na osnovu kojeg su tehnički propisi doneti.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

1. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava, gde je propisano da Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

2. RAZLOZI ZA POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Sporazum o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije (u daljem tekstu: Sporazum), sačinjen je u Ženevi, 17. decembra 2009. godine, stupio je na snagu 1. oktobra 2010. godine, a objavljen u „Službenom glasniku RS- Međunarodni ugovori“, broj 6/10)

Osnovni ciljevi Sporazuma o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije jesu, između ostalog, liberalizacija trgovine robom u skladu sa članom XXIV Opšteg sporazuma o carinama i trgovini (GATT 1994), povećanje mogućnosti ulaganja između Strana potpisnica, stvaranje okruženja koje pogoduje unapređenju trgovine uslugama, olakšavanje međusobne trgovine, doprinos skladnom razvoju i povećanju svetske trgovine.

Članom 32. Sporazuma predviđeno je osnivanje Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije radi nadgledanja i ocenjivanja primene ovog sporazuma, praćenja mogućnosti dodatnog uklanjanja prepreka u trgovini, kontrolisanja daljeg razvoja Sporazuma i razmatranja pitanja koja mogu da utiču na njegovo sprovođenje.

Mešoviti komitet je sastavljen od predstavnika Strana i sastaje se na odgovarajućem nivou, po pravilu svake druge godine i kada je to potrebno, radi razmatranja važnih pitanja koja proističu iz ovog sporazuma i donošenja odluka u slučajevima predviđenim Sporazumom. Ove odluke su obavezujuće za sve strane ugovornice.

Prema članu 32. stav 7. Sporazuma, Mešoviti komitet može da odluči o izmenama i dopunama aneksa i protokola uz ovaj sporazum. U skladu sa navedenim, na Trećem zasedanju Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije koji je održan 19. juna 2018. godine u Ženevi usvojene su sledeće Odluke:

Odluka Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 1/2018 o izmeni Protokola B uz Sporazum o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o definiciji pojma „proizvodi sa poreklom“ i metodama administrativne saradnje

Vlada je Zaključkom 05 Broj: 337-4513/2018 od 17.maja 2018. godine prihvatila tekst ove odluke, koja je usvojena na Trećem zasedanju Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije 19. juna 2018. godine.

Odluka je doneta kako bi se primena Sporazuma o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije, u delu pravila o poreklu robe, uskladila sa obavezama proisteklim iz Regionalne konvencije o pan-evro-mediteranskim

preferencijalnim pravilima o poreklu⁴ (u daljem tekstu: Konvencija). Aneksom navedene odluke predviđeno je, između ostalog, i da ukoliko su ispunjeni uslovi iz člana 3. stav 5. Priloga I Konvencije (Definicija pojma „proizvodi sa poreklom” i metode administrativne saradnje), podrazumeva da dijagonalna kumulacija može biti primenjena između ugovornih strana Konvencije, bez obzira da li je Konvencija na njih primenljiva ili ne (član 4. stav 1.).

Cilj Konvencije je zamena protokola o poreklu koji su na snazi između zemalja pan-evro-mediteranske zone jedinstvenim pravnim aktom.

Za Republiku Srbiju ovo znači obavezu da izmeni sve sporazume o slobodnoj trgovini koji su povezani sa Procesom stabilizacije i pridruživanja, radi dovođenja u vezu sa Konvencijom, što podrazumeva izmene: Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, CEFTA 2006, Sporazuma o slobodnoj trgovini sa Republikom Turskom i Sporazuma o slobodnoj trgovini sa državama EFTA.

Zaključkom Vlade 05 Broj: 337-1967/2014 od 7. marta 2014. godine („Službeni glasnik RS”, broj 28/14) i Zaključkom Vlade 05 broj: 018-764/2015 od 31. januara 2015. godine („Službeni glasnik RS”, br. 12/15), Republika Srbija je prihvatila izmenu pravila u okviru Sporazuma CEFTA 2006 i Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, a Zaključkom Vlade 05 Broj: 337-3633/2017 od 20. aprila 2017. godine i za Sporazum o slobodnoj trgovini sa Republikom Turskom („Službeni glasnik RS”, broj 40/17).

Odlukom Mešovitog komiteta EFTA i Republike Srbije broj 1/2018 i njenim potvrđivanjem će se u celosti ispuniti obaveza zamene Protokola o poreklu sa svim zemljama potpisnicama PEM Konvencije sa kojima je Republika Srbija zaključila sporazume o slobodnoj trgovini.

Odluka Mešovitog komiteta država EFTA i Republike Srbije broj 2/2018 o izmeni Aneksa IV Sporazuma o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o olakšavanju trgovine

Vlada je Zaključkom 05 Broj: 337-5287/2018 od 7. juna 2018. godine prihvatila tekst ove odluke koja je usvojena na Trećem zasedanju Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije 19. juna 2018. godine.

Revidirani Aneks IV, kojim se zamenjuje postojeći Aneks IV, sadrži nove odredbe kojima su definisani pojmovi aktivnog i pasivnog oplemenjivanja, privremenog uvoza, kaznenih odredbi, kao i zahtevi za overu dokumenata. Izmena ovog Aneksa je urađena i radi usaglašavanja sa Sporazumom o olakšanju trgovine Svetske trgovinske organizacije koji je stupio na snagu u 2017. godini.

Takođe, detaljnije su formulisane odredbe u vezi sa pojednostavljenjima međunarodnih trgovinskih postupaka, i to naročito po pitanju:

- i. smanjenja i pojednostavljenja uvozne, izvozne i tranzitne dokumentacije;
- ii. korišćenja efikasnih trgovinskih postupaka, u cilju smanjenja troškova i nepotrebnih kašnjenja u trgovini, zasnovanih na međunarodnim standardima;

⁴ Republika Srbija je ratifikovala pomenutu konvenciju „Službeni glasnik RS – Međunarodni ugovori”, broj 7/13.

- iii. primenjivanja postupaka koji obezbeđuju prethodno elektronsko dostavljanje i obradu informacija pre pristizanja robe u cilju ubrzanja njenog carinjenja;
- iv. puštanja robe pre ispunjenja svih uslova, ukoliko uvoznik obezbedi dovoljne garancije;
- v. mogućnosti elektronskog plaćanja dažbina, poreza, taksu i dažbina, koje naplaćuju carina i druge granične vlasti;
- vi. tretmana kvarljive robe.

3. STVARANJE FINANSIJSKIH OBAVEZA ZA REPUBLIKU SRBIJU IZVRŠAVANJEM MEĐUNARODNOG UGOVORA

Izvršavanjem Odluke Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 1/2018 o izmeni Protokola B uz Sporazum o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o definiciji pojma „proizvodi sa poreklom” i metodama administrativne saradnje i Odluke Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 2/2018 o izmeni Aneksa IV Sporazuma o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o olakšavanju trgovine, usvojene u Ženevi 19. juna 2018. godine, ne stvaraju se finansijske obaveze za Republiku Srbiju.

4. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA IZVRŠAVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

S obzirom na to da se izvršavanjem Odluke Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 1/2018 o izmeni Protokola B uz Sporazum o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o definiciji pojma „proizvodi sa poreklom” i metodama administrativne saradnje i Odluke Mešovitog komiteta između država EFTA i Republike Srbije broj 2/2018 o izmeni Aneksa IV Sporazuma o slobodnoj trgovini između država EFTA i Republike Srbije o olakšavanju trgovine, usvojene u Ženevi 19. juna 2018. godine, ne stvaraju finansijske obaveze za Republiku Srbiju, za njihovu implementaciju nisu potrebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.